

Petita, gran comèdia

L a història. San Diego, Califòrnia, ara. Havent trenat amb la núvia, la septuagenària Elle rep la visita de la seva néta que necessita 500 dòlars per avortar a les 5 de la tarda, i juntes busquen recaptar els diners.

La pel·lícula. De tarda en tarda, salta la sorpresa. Paul Weitz (Nova York, 1965) munta una comèdia intimista al voltant

de temes aquí i ara: l'homosexualitat ben entesa, el dret a l'avortament, els conflictius lligams familiars, la fragilitat dels sentiments eròtics, i agombolant-ho tot, l'inexorable pas del temps. Amb la humilitat del joc de la comèdia humana punyetera, Weitz ens embarca en una *road movie* familiar que gairebé fa coincidir el temps

dramàtic amb el temps de la projecció del film. I la *grandma*, l'àvia, fent costat a la néta en situació límit. En accidentat recital familiar i solidari d'agrair, les peripècies d'aquestes dues dones a l'encontre del temps passat, perdut?, sobretot l'àvia, el film dona una repassada als tòpics sentimentals de tota comèdia optimista. Perquè *Grandma* tan aviat ens embolica en els afers d'una dona veterana de mil batalles amb significatius problemes d'identitat

sexual, com en altres palesament familiars. O quan les mares abduquen de les filles. Campi qui pugui. L'encert d'aquesta petita i gran comèdia, rau en l'absoluta absència de sermó, d'alliçonament materno-filial. Més aviat el contrari. Per tant, aquest periple urbà a l'encalç de 500 dòlars esdevé un viatge al món, no pas en 80 dies, sinó en 80 minuts. Els que tarda

la comèdia. Toca cronicar que *Grandma* és el que és gràcies a la incommensurable Lily Tomlin (Detroit, 1939), la gran senyora de la comèdia nord-americana al llarg dels darrers cinquanta anys. O el prodigi de passar de la comicitat al patetisme, en un tres i no res. Del somriure al plorar. Així de difícil. Ah! Me n'oblidava: el film s'estructura en sis capítols: de *Finales* a *Libélulas*. No s'ho perdin.

El tema. Tal faràs, tal trobaràs.

La imatge. L'àvia estabornint amb un cop de pal el gilipolles que ha prenyat la néta.

La frase. "Me gusta ser vieja: los jóvenes son estúpidos" que sosté l'àvia. Potser sí, potser no. Els vells jovencells de la CUP, ho certifiquen.

La recomanació. Indispensable per a paladars audiovisuals atents a delicadeses sentimentals.

'Grandma'

Director:

Paul Weitz.

Intèrprets. Lily

Tomlin, Julia

Garner, Marcia

Gay Harden,

Judy Greer,

Laverne Cox,

Elizabet Peña,

Sam Elliott.

EUA, 2015. 80'.

Funatic Lleida.